

Canınızı zenginleştirin
(Luka 12:13-21)

Tanrı bereketi buyurur. Bereket bir ödül değildir, lütufla alıyoruz. Biz Tanrı'nın bize sağladığı sevgi ve lütfün ne kadar değerli olduğunu bilmeliyiz. Birçok imanlılar 'Tanrı'yı seviyorum' derler ama herkes öyle diyemez. Çünkü yeterince kadar Tanrı'yı sevmediği içindir. Niçin böyle? Çünkü kendi benliğini daha çok sevdiği içindir. Ama sürekli böyle yaşarsa Tanrı'nın bereketini iyice alamayacaktır. Ve cennete gittiği zaman bu dünyada inşa ettiklerinin çok zayıf olduğunu fark ederek üzülecektir. Biz Tanrı'nın sevgi ve lütfünün ne kadar değerli olduğunu iyice anlamalıyız.

İki bin yıl önce İsa öğrencileriyle birlikte Zeytin dağına çıkıp Getsemani'ye vardı. Ölmeden bir gün önce, yakalanmadan birkaç saat önceki olaydı. "Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun" (Matta 26:36) dedi. Öğrencilerini bahçenin girişine bıraktı, sadece Petrus, Yakup, Yuhanna'yı yanına aldı.

Rab Kederlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı (Matta 26:37). O'nun görevli yaşamında çok sıkıntılar vardı ama Getsemani'deki gibi değildi. Getsemani O'nun kaygı ve sıkıntısının ne kadar derin olduğunu belki hatırlar. Rab birçok harikalar ve belirtileri gerçekleştirdi ama o günden sonra artık güç işlemedi (Luka 13:32). O'nun yakalanacağı gün gitgide yaklaştı. O'nun görevi kolay değildi.

Bu olaydan iki gün önce İsa son gün hakkında söyleyerek öğrencilerinden çeşit çeşit ricada bulundu. Ve birdenbire "Biliyorsunuz, iki gün sonra Fısıh bayramıdır, ve İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek" (Matta 26:2) diye söyledi. Fısıh bayramında Rab öğrencilerine ekmeği paylaşarak "Alın, yiyin, bu benim bedenimdir" dedi, kâseyi vererek "Hepiniz bundan için. Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır" diye söyledi. Sofradan sonra öğrencileriyle birlikte Zeytin dağına çıktı (Matta 26:26-30).

Rab "Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz" diye söyledi. Ama Petrus ve öğrencileri "Ben asla düşmem" dediler (Matta 26:31-35). Onlar durumunu iyice bilmiyorlardı. Ama Yahuda İskariot sadece İsa'nın başarısız olacağını düşünerek elçiliği terk etti.

Getsemani karardıkça Rab'bin sıkıntısı ağır oldu. Rab kederlenerek mücadele etmekteydi. O öğrencilerine "Ölesiye kederliyim. Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun" (Matta 26:38) diye söyledi. O'nun görevi ağırdı. Hatta öğrencilerinden biri tarafından ihanet edildi. Rab onun ayağını yıkamıştı, onu sevmişti. Birde Petrus ne yaptı? Üç kere İsa'yı inkâr etti. Rab onu arkadaş

olarak kabul etmişti (Yuhanna 15:13-15).

Rab kendi halkını kurtarmak için kendi toprağına geldi ama onlar Rab'bi inkâr etti. O'na günahkâr olarak davrandı. Onların imansızlığına bakarak Rab çok üzüldü. İsa'nın bedeni normal insanlar gibi zayıftı. Ölüm O'na yaklaşıyordu. Ölüm bütün zayıflıkların kaynağıdır, bütün zayıflıkların son durağıdır. İsa artık en önemli ve zor denemeyle karşılaştı. O gün insanlık için son derece önemli bir gündü. O bizim başkâhinimiz oldu (İbraniler 4:15), günahlarımızı bağışlatan kurban olarak kendisini feda etti. O insanların görebildikleri, dokunabildikleri, öldürebildikleri beden olarak geldi.

Baba tarafından terk edilmesi O'na büyük sıkıntı verdi. Aslında Tanrı ölmez. Ama Oğlu'nu dünyaya gönderip öldürülmesini sağladı. İbraniler 2:9'da 'Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatmak için meleklerden biraz aşağı kılındı' dedi. O'nun çarmıhta 'Eli, Eli, lema şevaktani!' (Matta 27:46) diye bağırması 'Tanrı, sen çok harikasın. Bu kadar seviyorsun. Sevgin çok büyük!' diye hayran olmasıdır.

Getsemani'de de belki İblis İsa'yı ayartmaya çalışmış olabilir. 'Niçin böyle her şeyi kaybediyorsun? Niçin utançlı bir şekilde ölüyorsun? Bunu yapmayabilirsin. İnsanlar o kadar değerli değil!' diye dua ederken yanında sürekli kışkırtmış olabilir. İsa "Ölesiye kederliyim" (Matta 26:38) diye söyledi. Bu abartma değildi. Rab Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti (İbraniler 5:7). Teri, toprağı düşen kan damlalarını andırıyordu (Luka 22:44). Gökten bir melek O'nu güçlendirmeliydi (Luka 22:43).

İsa Getsemani'de üç kere dua etti. Arada hiç dinlenmedi. Önemli bir konu için üç kere devamlı yakarıшта bulunana kadar yüreğinde büyük sıkıntı vardı. Kutsal Kitap "Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı" (Matta 26:37) dedi. Bu O'nun keder ve sıkıntısının gitgide derinleştiğini göstermektedir.

İsa "Baba, Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğın olsun" (Matta 26:39) diye bağırdı. Rab Getsemani'de sadece Tanrı'ya 'Babam' diye çağırırdı. Markos Kitabı'nda 'Abba, Baba' (Markos 14:36) dedi. Yani Tanrı'ya 'Abba' dedi. Sanki biri bir çocuğı babasından almaya çalışınca çocuk babasını tutarak ağlayarak yalvarmasına benzer. Bu kâse aslında bütün günahkârların içmeleri gereken gazabın kâsesiydi. İsa kâsenin kendisinden uzaklaştırılmasını istedi ama sonunda "Ama benim değil, senin istediğın olsun" diye kâseyi alacağını Babasına bildirdi (Markos 14:36).

Bu kadar acil bir durumda İsa'nın dayanabileceğı kişi sadece Baba Tanrı'ydı. Bu kadar önemli bir durumda İsa'nın öğrencileri İsa'nın yanında değildi. Rab üç kere dua ederken öğrenciler yatıyorlardı. Son olarak dua ettikten sonra Rab "Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!" dedi. Ve kendisini teslim etti (Markos 14:37-42).

İsa Getsemani'de bütün sıkıntıları yenerek çarmıha doğru cesur bir şekilde

gittiği için bugün biz kurtulduk. Biz günahkâr olarak bu dünyaya geldik ama aklarıydık. Rab bizim için kederlenerek sıkıntı çektiği için artık her hangi bir sıkıntı varsa da ümitsiz kalmayız.

Biz zenginleştik. Gerçeği kazandık, özgürlüğü kazandık, cenneti kazandık. Artık sonsuz göklerin egemenliğinin yüceliği ve ödülünü ümit ederek çalışan bereketli kişi olduk. Rab'be şükürler olsun. İyiki Rab Getsemani'de zafer kazandı. Görevinden vazgeçmedi. Bizde olan zehirleri kendisine aktardı, zarar gördü. Kendi kanıyla bizi örttü, Tanrı'ya sundu. Tanrı Oğlu'nun kanının sayesinde günahımızı hatırlamaz. Bizi sevinerek kabul eder. İsa bizim göğe ait olmamızı adlarımızın O'nun kitabında yazılmalarını sağladı.

Yaşayan Tanrı bugün de bize yardım ederek yönlendirmektedir. Biz Mesih'in kilisesiyiz. Ruhsal olarak savaşmaktayız ama Rab zafer kazandı. Benliğe göre her ne kadar çabalarsa da meyve veremeyecektir. Dolayısıyla benliğin düşünceleriyle savaşmalıyız. Çünkü canımızın bereketlenmesini engeller. Sonsuz yaşam için hazırlık yapalım. Ruhsal Tanrı'nın bereketini alalım. Tanrı ve O'nun egemenliğini sevmeliyiz. Tanrı'nın egemenliğinde zengin olmalıyız. Yaşamımız dünya insanların gibi olmamalıdır (Yuhanna 3:8). Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız, Tanrı'nın binasıyız, Tanrı'nın tarlasıyız. Biz Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi İsa Mesih'in temeli üzerinde adanmışlık ve hizmetkârlıkla kendimizi geliştirmeliyiz. Rab dünyayı yendi. Biz de yeneceğiz. Son günlerde Rab bizi çağırdığında sevinmekte olan Rab'bin yüzünü göreceğiz.

20140413 Sung-hyun Kim